

Ομιλία για την Εθνική Επέτειο της 28ης Οκτωβρίου

Κάθε χρόνο στις 28 Οκτωβρίου ο λαός μας σκύβει με σεβασμό και συγκίνηση στο μεγάλο βιβλίο της εθνικής του Ιστορίας και ξαναδιαβάζει το χρονικό ενός «Όχι», μιας άρνησης ρητής και κατηγορηματικής να υπακούσει στις εντολές των ισχυρών και να τους παραδώσει τα ιερά πατρικά του χώματα. Πρόκειται για μια μοναδική σε νόημα και σοβαρότητα επέτειο που εμποδίζει την λήθη να σβήσει από τη συλλογική μας μνήμη αξίες ελληνικές αλλά και πανανθρώπινες όπως ο πατριωτισμός, η λεβεντιά και η διάθεση προσωπικής θυσίας για το κοινό καλό, αξίες με τις οποίες έζησαν για αιώνες οι Έλληνες και τις οποίες υπηρέτησαν οι ήρωες του έπους του '40 με αξιοπρέπεια και συνέπεια.

Αυτοί οι χαμογελαστοί νεαροί με το πλατύ χαμόγελο και τον ενθουσιασμό έκδηλο στο πρόσωπό τους, που σπεύδουν να φύγουν για το μέτωπο αμέσως μόλις οι Ιταλοί μας κηρύσσουν τον πόλεμο, κοιτούν το φακό της εποχής με σιγουριά και αποφασιστικότητα πως πράττουν το σωστό, πως για τους Έλληνες δεν υπάρχει, ποτέ δεν υπήρξε άλλος δρόμος να πορευτούν, παρά ο δρόμος της ελευθερίας και της αντίστασης σε κάθε δύναμη ολοκληρωτική που απειλεί την εθνική τους ελευθερία και την εδαφική τους ανεξαρτησία.

Παρατηρώ τις ταινίες της εποχής, ασπρόμαυρες και κακοπαθημένες από τον καιρό και αναρωτιέμαι αν αυτή η επέτειος ηρωισμού και αντίστασης μπορεί να σημαίνει κάτι ιδιαίτερο για μας τους νέους Έλληνες σήμερα, αν μπορεί να μας βοηθήσει να βρούμε το δόμο μας στον καθημερινό αγώνα της μόρφωσης, αν είναι δυνατόν να αποτελέσει πρότυπο για την δική μας στάση έναντι των νέων κινδύνων υποδούλωσης και δουλείας που караδοκούν με το προσωπείο της παγκοσμιοποίησης και της ηθικής εξαθλίωσης.

Νομίζω πως οι ήρωες του 1940, οι απλοί καθημερινοί άνθρωποι του λαού μας που πολέμησαν τους με το «θηρίο» του ναζισμού και τον φασισμού είναι τα ιδανικά παραδείγματα προς μίμηση για μας τους νέους. Πρώτα-πρώτα, μας καλούν να μείνουμε Έλληνες στην συνείδηση και ελεύθεροι άνθρωποι. Να στοχαζόμαστε ελεύθερα και να αναλαμβάνουμε την ευθύνη όχι μόνο να υπερασπιζόμαστε τον εαυτό μας και τους αγαπημένους μας αλλά και την πατρίδα που μας έχει ανάγκη. Δεν είναι δουλειά μόνο των πολιτικών να υπερασπίζονται την τιμή και την αξιοπρέπεια της χώρας, μας προειδοποιούν οι ήρωες του έπους του 1940. Αντίθετα, είναι χρέος όλων των Ελλήνων να λένε όχι σε κάθε τι που αντιβαίνει στα εθνικά τους ιδανικά, υπονομεύει την εθνική τους ταυτότητα και να επιμένουν να ζουν ελληνικά.

Σήμερα, η νέα τάξη πραγμάτων έχει στόχο να αφανίσει τα στοιχεία μοναδικότητας κάθε λαού με σκοπό να μετατρέψει τους ανθρώπους από ελεύθερα σκεπτόμενες προσωπικότητες σε εργαζόμενους καταναλωτές. Με αυτή την διαδικασία αλλοτρίωσης ένας λαός με αγωνιστικό φρόνημα και ελεύθερη σκέψη, όπως εμείς οι Έλληνες, μπορεί να καταντήσει χωρίς εθνική μνήμη, χωρίς εθνική ψυχή, χωρίς τελικά το πνευματικό οπλοστάσιο με το οποίο γαλουχείται, αντιστέκεται και πλάθει πολιτισμό ο ελεύθερος πολίτης.

Οι νεαροί αγωνιστές, άντρες και γυναίκες, του έπους του '40 μας κοιτούν κατάματα και μας δίνουν το χέρι για να τους υποσχεθούμε στον λόγο της εθνικής μας τιμής πως θα παραμείνουμε το ίδιο αγωνιστικοί με αυτούς και δεν θα επιτρέψουμε σε καμιά υπερδύναμη να ξεριζώσει το δέντρο που λέγεται «Ελλάδα». Ζητούν από εμάς τη διαβεβαίωση ότι θα αγωνιστούμε με κάθε τρόπο και θα στηριχτούμε στον αγώνα μας αυτό στις εθνικές μας αξίες και παραδόσεις. Η ιστορία του Ηρακλή που όταν βρεθεί στο σταυροδρόμι της Αρετής και της Κακίας επιλέγει μετά από ώριμη σκέψη το κακοτράχαλο μονοπάτι της πρώτης αποκτά για μας, τους νέους Έλληνες ιδιαίτερο νόημα σ' αυτή την επέτειο: Ελεύθεροι και ωραίοι σαν Έλληνες ή τραγικοί δεσμώτες νέων τυράννων; Η απάντηση είναι μόνο δική μας. Το ίδιο και η ευθύνη.